

# РЕШЕНИЕ

№ 7107

гр. София, 29.11.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН  
СЪСТАВ**, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова**

**ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров**

**Христо Минев**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7413** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба вх.№21033072/02.06.21г на ДНСК,чрез процесуален представител–гл.експерт В.С. против Решение № 20110410/07.05.21г по НАХД№ 14513/20г на СРС, НО,8-ми състав, с което е отменено НП № 2-ДНСК-82/02.10.20г на Зам.началник на ДНСК, с което на [фирма]-С. с представляващ С.Я. е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000лв, на осн. чл. 237 ал.1 т.2 от ЗУТ, за нарушение по чл.168 ал.1 т.3 вр. чл. 224 ал.1 т.6 от ЗУТ. Нарушението е установено при проверки от ДНСК/по указание на В./ - на 03.06.20г и на 24.06.20г/при която е съставен КА за начало на производство по чл. 224 от ЗУТ-за спиране на строежа/, като е извършено от дружеството-в качеството му на лице,упражняващо строителен контрол, в периода след 26.02.19г/когато е съставен Акт обр.3/ -24.06.20г/ когато е съставен КА за начало на производство по чл. 224 от ЗУТ-за спиране на строежа/ , чрез бездействие- не е изпълнил задължението си по чл. 168 ал.1 т.3 от ЗУТ и не е спрял строежа, извършван без съгласувани от Министъра на културата по реда на чл. 84 ал.1 вр. чл. 83 ал.1 т.2 б.„а“ от ЗКН – инвестиционни проекти във фаза „Технически проект“, част „Архитектура“ и част „Конструкции“ относно строителството над кота 0.00 в УПИ II-1, кв.259а, м.„Солни пазар“, [населено място].

В касационната жалба се сочи, че Решението на СРС е неправилно и процесуално и материално незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и потвърждаване на НП.Сочи се, че основният мотив на СРС е наличието на съгласувани от Министъра на културата проекти на 08.07.19г.- този извод се оспорва,като се преразказва фактологията от НП/за него се сочи, че е правилно и законосъобразно/. В съд.заседание процесуален представител –гл.експерт В.С. поддържа жалбата.

Ответникът- [фирма]-С. с представляващ С.Я. се представлява в съдебно заседание от адв.М., която оспорва жалбата,твърди, че тя не съдържа касационни основания и моли за отхвърлянето ѝ.

Прокурорът изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата и моли за отхвърлянето ѝ.

Касационният състав намира касационната жалба за допустима-депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК вр. ЗАНН, пред надлежния съд, от лице с активна процесуална легитимация по чл.210 от АПК, срещу акт по чл. 209 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Касационният състав проверява обжалваното Решение - служебно за валидност, допустимост и материална законосъобразност,а по твърдения на касатора-за процесуални нарушения /касаторът не твърди конкретни процесуални нарушения/. Настоящият състав намира Решението на СРС за валидно и допустимо, както и за правилно, процесуално и материално законосъобразно, по следните собствени доводи/в допълнение към мотивите на СРС/:

В АУАН/НП се сочи, че нарушението е извършено в периода след 26.02.19г./когато е съставен Акт обр.3/ - 24.06.20г./ когато е съставен КА за начало на производство по чл. 224 от ЗУТ-за спиране на строежа/. Нарушението се изразявало в бездействието на наказаното ЮЛ /лице, извършващо строителен контрол/, което не е изпълнило задължението си по чл. 168 ал.1 т.3 от ЗУТ и не е спряло строежа, извършван без съгласувани от Министъра на културата по реда на ЗКН – инвестиционни проекти във фаза „Технически проект“ относно строителството над кота 0.00. Между страните не е спорно качеството на ЮЛ/лице, извършващо строителен контрол/, както и че строежът е втора категория и се извършва в Историко-археологически резерват „С.-С.“ и в охранителна зона на сградата на МЗХ.

В посочения в АУАН период на бездействие обаче, хронологично/видно от доказателствата по НАХД на СРС/, са налице следните факти: 1/ на 26.02.19г е съставен Акт обр.3- за съответствие на строежа с издадените строителни книжа; 2/ на 08.07.19г ДНСК осъществява текущ контрол на строежа и дава зад.предписания по чл.221 ал.4 от ЗУТ - но сред тях няма констатация или предписание относно липсващо съгласуване по реда на ЗКН; 3/ с писмо от 15.07.19г. ДНСК уведомява наказаното ЮЛ /лице, извършващо строителен контрол/ за констатациите и предписанията си от 08.07.19г. - но сред тях няма констатация или предписание относно липсващо съгласуване по реда на ЗКН; 4/ на 18.10.19г. Министърът на културата съгласува инвестиционен проект за „Външно ел.захранване“; 5/ на 05.02.20г. строителят

депозира в Н. искане за поправка на ЯФГ в Заповедта на Гл.Архитект от 07.03.17г. /с която се променя наименованието на строежа и се правят съществени изменения в проекта по реда на чл. 154 от ЗУТ/; 6/ ДНСК/по указание на В. от м.05.20г , след медийни публикации/ извършва проверки - на 03.06.20г. и на 24.06.20г./при която е съставен КА за начало на производство по чл. 224 от ЗУТ-за спиране на строежа/.

След сочената в АУАН/НП крайна дата на бездействието/24.06.20г./, в хода на самото АНП и на производството пред СРС, са настъпили и следните факти: 1/ на 08.07.20г. Министърът на културата съгласува по реда на ЗКН промените в инвестиционен проект /настъпили съгл. Заповед от 07.03.17г. на Гл.Архитект на СО-променя се наименованието на строежа и се правят съществени изменения в проекта по реда на чл. 154 от ЗУТ/. Това съгласуване от 08.07.20г е отменено от самия Министър на културата- на 10.07.20г, като с Решение на ВАС от 25.03.21г. тази отмяна от самия Министър е отменена от съда; 2/ на 25.11.20г. Гл.Архитект на СО/по искане на строителя/- изпраща отново на Министъра на културата за съгласуване инвестиционен проекти във фаза „Технически проект“, част „Архитектура“ и част „Конструкции“, съгл. Заповед от 07.03.17г.; 3/ на 16.02.21г. Гл.Архитект на СО изпраща на Министъра на културата за съгласуване инвестиционни проекти във фаза „Технически проект“, част „Архитектура“ и част „Конструкции“, съгл. Заповед от 09.02.21г. за поправка на ЯФГ в проектите по Заповед от 07.03.17г./по заявление на строителя от 05.02.20г/.

В резюме, на 15.07.19г.-давайки зад.предписания за отстраняване на нарушения, самата ДНСК не счита и респ. не уведомява наказаното лице, че липсва съгласуване по реда на ЗКН на проектите, изменени на 07.03.17г. Съответно Министърът на културата е правил поэтапни съгласувания- първо на 27.04.11г/първоначалните проекти/; после на 26.01.17г.- проект за укрепване на изкопа; след това на 18.10.19г.-външно Ел.снабдяване; след това на 08.07.20г.-промените на проектите от 07.03.17г.; на 16.02.21г. са му изпратени за съгласувани и променените на 09.02.21г. проекти/няма данни по НАХД кога ги е съгласувал/.

При тези данни, Касационният състав намира, че правилно СРС счита НП за незаконосъобразно- в сочения от АНО период на бездействие на ЮЛ самата ДНСК не е считала, че липсва съгласуване на проектите и е свела до знанието на ЮЛ това свое становище.

Касационната жалба като неоснователна следва да се отхвърли.Ответникът не е претендирал разноски.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 от АПК, XIII Касационен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 20110410/07.05.21г по НАХД№ 14513/20г. на СРС, НО, 8-ми състав, по касационна жалба вх.№ 21033072/02.06.21г. на ДНСК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове:1.

2.